

הדלקת נרות: 16:57
יציאת השבת: 17:49
רבינו תם: 18:23

ע"פ אופק תל אביב
יג' בשבט התשפ"ג

טוב לחסות בה'

826

אסון נווה - יעקב

בשלח התשפ"ג

עם ישראל כולו נדהם ומזועזע מהתופת הנוראה שאירעה בליל שבת האחרון בשכונת 'נווה יעקב' בירושלים. שבעה יהודים צדיקים ותמימים שעשו את דרכם לשיעורי תורה בליל שבת, או שסיימו זה עתה את סעודת השבת הקדושה - עלו בסערה השמיימה בכניסה לבית הכנסת. אירוע קשה ונורא שלא היה כמוהו ב-11 השנים האחרונות ל"ע. אם זה לא מספיק, כבר באותה שבת התבצעו עוד כמה פיגועים נוספים שרק בחסדי הבורא הסתיימו ללא אסונות.

אל נתבלבל יש פה רק דבר אחד בלבד והוא - הקב"ה מדבר איתנו ודורש מאיתנו: "בניי, התעוררו!". אל לנו להקשיב לחדשות, לפוליטיקה ולממשלה, להאשים את שונאינו, כי הכל שלוחים של אבינו מלכנו. וכבר זעק הרמב"ם שאם תתרחש צרה ויאמרו העם כי מקרה הוא (הערבים נקמו... הממשלה אשמה... המסיתים אשמים...) ולא יבינו כי הוא רק מה' יתברך לעוררם, אף הקב"ה ילך עימם ח"ו בחמת קרי ויביא צרות יותר קשות ל"ע.

אבא שבשמיים, בורא עולם, אנו בניך רוצים לדעת במה רפו ידינו, במה עלינו להתחזק, ומה אנו נדרשים לתקן. הקטע הבא אולי יעזור לנו להבין מהו רצון ה' יתברך: ליל הסדר התשס"ב (2002 למניינם) - פיגוע מחריד ונורא כמוהו לא ידע עם ישראל רבות בשנים מתרחש במלון 'פארק' בנתניה. בעיצומו של ליל הסדר, בעת שמשפחות רבות סעדו יחדיו ושרו 'מה נשתנה', אירע פיגוע נוראי שקיפח את חייהם של 32 יהודים, ה' יקום דמם. לא היה אדם שלא הזדעזע למשמש הבשורה.

מספר הגאון הרב יצחק קולדצקי שליט"א: "מיד אחר הפיגוע המזועזע ניגשתי אל הקודש פנימה, אל מרן הגרי"ש אלישיב זצ"ל ושאלתי אותו במה צריך להתעורר, ומה רוצים מאיתנו בשמיים. מרן הרב אלישיב השיב לי במילים הללו: "צריך לתת כבוד לה'". (פלא שהמילה 'כבוד' עולה בגימטריא 32 בדיוק כמניין הקדושים). המשכתי לשאול: "ומה זה כבוד לה'?". והרב השיב לי: "אם התפילה מתחילה בשבע, אזי מגיעים ברבע לשבע, מתעטפים בטלית ובתפילין, אומרים ברכות השחר וקרבות - זהו 'מכבדי אכבד', כפשוטו ממש".

באופן דומה ממש, היה מעשה אצל רבי יעקב ישראל קנייבסקי - מרן 'הסטייפלר' זצ"ל, שניגש אליו יהודי ובכה לפניו: "רבנו, אבא שלי עדין צעיר לימים והינו חולה מאד, מה אפשר לעשות בשביל לעורר עליו רחמי שמיים שיחיה ויאריך ימים?". הסטייפלר זצ"ל השיבו במילים הללו: "תתרגל לבוא לתפילה בזמן, שכך מובא בגמרא (ברכות ת) כי בני בבל חיו ארבע מאות שנה בזכות שהיה באים לתפילה בזמן, ויש סמך לזה מהפסוק: 'אשרי שוקד על דלתותיי יום ויום'. אדם רגיל חי - אם בגבורות שמונים שנה", והם חיו פי חמש, ומדוע? משום שכיבדו את התפילה!.

גם הסטייפלר וגם הרב אלישיב זצ"ל ענו תשובות זהות, וכידוע אמרו חז"ל (ב"ב יב) כי חכם עדיף מנביא, והם עיני העדה היכולים לומר לנו על מה באה הצרה.

ה'משנה ברורה' (סימן נ"ב) אומר כי אדם שהגיע באיחור לתפילה - מותר לו בדיעבד לדלג לצורך תפילה בציבור, אך כבר הזהיר המלאך 'המגיד' את רבנו ה'בית יוסף' שכל העושה כן מהפך את צינורות השפע שלו, ומאבד את כל ההשפעות שיכל לקבל אם היה קורא את כל התפילה מהתחלה כמונה מעות.

לרפואה פרנסה
והצלחה: מ"א מיכאל וציפורה אחיאל. מנשה ואורה אחיאל. א"ה הדר בת נחמה. ליאורה. אורטל חנה בת הדסה וב"ב. פנינה בת שושנה וב"ב. אושרית בת פנינה וב"ב. משה שמואל בן זלדה. מוריה בת רויטל. רחל בת מרים ובעלה וכל יוצאי חלציהם. ישעיהו בן מרים. גאולה בת דבורה. דביר בן רויטל. ליאור בן פרידה. אריאל בן רויטל. ניסים חיים רפאל בן לטיפה. שרה חיה רפאלה בת רחל.

זינוג הגון: ניר ואודליה בני ציפורה.

זשב"ק: שולמית בת איריס. יסכה בת מזל. הדר בת נחמה. אליס בת פרידה. בת-חן בת גילה רחמה.

לעילוי-נשמות: הרב עובדיה יוסף בן גורג'יה, הרב שמעון בן בחריה. הרב שמעון בעדני בן חביבה. מ"ס צדוק בן נור ומרים בת גליה. יחזקאל בן גורג'יה. גבריאל בן סימנה. שלום בן מנחם שמריהו. יוסף בן נג'יה. פרחת בת טובה. עלוזה בת מזל טוב מלכא. פנחס בן דינה. שרית שרה בת מריאן. שלמה בן סעדיה זנדאני. רוני אהרון בת מזל מלכה. עמרון יוסף בן סאלם ומרים. שרה בת קמר. רבי עובדיה בן יפת. מרים בת ר' שמריהו. שרית שרה בת ויקטוריה. גלילי הכהן בן כוכבה. סוזן שושנה בת חביבה.

ברכת אלהים
אלהי ישראל
הרב ניסים
אורי
והרב אריה לוי
לילך ונוסא הפן.
שכחו לרוב נתנו!

זהירות בענייני ברכת כהנים אותם הנוהגים שהאב מניח את ידו על ראש בניו בברכת הכהנים – צרכים להיזהר שהבנים לא יעמדו כשהפנים או צידהם כלפי אביהם אלא יעמדו לצידו כשפניהם כלפי הכהנים, שאם לא יעשו כן אינם בכלל ברכה.

ומקורו במסכת סוטה (לח.): "כה תברכו" – פנים כנגד פנים... "אמור להם" כאדם האומר לחבירו.

וכן פסק בשו"ע (סימן קכח סעיף ב) "בשעה שהכהנים מברכים העם, לא יביטו ולא יסיחו דעתם, אלא יהיו עיניהם כלפי מטה כמו שעומד בתפלה, והעם יכוונו לברכה, ויהיו פניהם כנגד פני הכהנים, ולא יסתכלו בהם".

וכן פסק ה"ילקוט יוסף" (תפילה ב סימן קכח) והביא בשו"ת 'עשה לך רב' (ח"ג סי' ח-ט) המנהג שאבי המשפחה פורש טליתו על בניו ומניח ידו על ראשם בברכת כהנים, לא ידעתי שום מקור למנהג זה

תיקון נפלא ונורא לימי השוכבים הביא ה'דברי יחזקאל' (שמות), והוא להרבות באמירת תהילים, ורמז שסופי תיבות המילים: זאלה שמות בני ישראל הבאים' – 'תהלים', להורות שהאומר תהילים בימים אלו, יכול לצאת מגל הגלויות והצרות שעובר וסובל בעולם.

כח התהילים

ה'פלא יועץ' (ערך תהילים) מאריך בגודל התיקון שנעשה על ידי אמירת תהילים, ומוסיף: "ויש קבלה מאנשי שם הקדושים, שמי שיש לו איזה דוחק השעה או צער או שהוא מהלך בדרך או עובר בים או בנהרות, יקרא כל התהילים בכל יום מבלי הפסק, בכוונה והכנעה ויראה נפלאות, וזה בדוק ומנוסה".

כתב הצדיק 'עמק המלך': "הרגיל ודש בספר תהלים דוחה כל מיני פורענות ופגעים רעים מעליו, ממשפחתו, ומכל דורו, ומגלגל עליהם שפע ברכות והצלחות, אשרי הזוכה ומזכה הרבים".

והנוהגים זאת יש להם על מה שיסמוכו והוא מנהג ראוי שגרומים להם לכוון.

ברכת כהנים של החזן

כשאין כהן הנושא כפיו, שאז השליח ציבור צריך לומר פסוקי ברכת הכהנים יקפיד שבאמירת 'ברוך ד', יכוון פניו לכיוון ההיכל, כשיאמר 'וישמרדך', יכוון פניו לצד ימין, 'יאר ד', יכוון פניו לצד ההיכל, 'פניו אליך ויחונך' יכוון פניו לצד שמאל. ובפסוק שלישי לא יטה לשום צד אלא פניו יהיו לצד ההיכל.

ורבים אינם זהירים בזה וסבורים כשרק כהן מברך יש לו לעשות כן.

הטיית גוף החזן והכהנים

המשנה ברורה (סי' קכח ס"ק קסח) כתב כי הטעם שנהגו הכהנים להטות גופם בשעת הברכה, הוא כדי שתתפשט הברכה לכל האנשים שעומדים מצדיהם ע"ש.

ואם כן, אין סיבה שגם החזן המקריא יטה את גופו לצדדים.

הרב פנחס ברייער

ע"מ חינוך, ארצה ומנחת הורים
GMAIL.COM@5706567 רב

ילדים שגדלים בבית שמוחדרת בו החשיבות של ערך הצניעות מתוך גאווה דקדושה, מתוך מסר שרק לבוש לפי גדרי ההלכה – יש בו חן אמת, ילדים כאלו יעמדו נגד כל סגנונות האופנה לעומת זאת, ילדים שגדלים בבית שבו לבוש צנוע נתפס כמגבלה, שצריך לדעת איך לעקוף אותה, אצלם יהיה הפיתוי ללבוש אסור גדול מאוד ואין סיכוי רב שיעמדו בו. ואף אם הם יעמדו בניסיון זה, הם יחשו תמיד כי הם מפסידים, כביכול, בגלל הצניעות.

כשהאמת ברורה לאדם, הוא מסוגל לעמוד נגד כל העולם. אבל כאשר הוא מסתפק אם דרכו אמתית – הוא חסר חוש שדרה, ונעשה חסר ביטחון עצמי בדרכו. ילדים שמקבלים חינוך בצורה ברורה ועקבית, ילדים שחיים בתחושה עמוקה שזכינו ב"תורת אמת", ב"חיי עולם" – גאים בדרכם ושמחים להמשיך בה.

אך ילדים שרואים חוסר בהירות בחינוך, ילדים שלא גדלו על עקרונות מוצקים, אין בהם חסינות והם מתקשים לעמוד נגד הפיתויים.

עמידה על עקרונות משפיעה מאד חברתית – רק אדם שיצוק בדעותיו ובדרכו, מצליח בחברה. זה שמוזגזג ואינו עקרוני, לא מצליח למצוא חן. אנשים מעריכים ואוהבים את העומדים על דעותיהם בצורה עקבית. אדם הרוצה לרצות את כולם, משדר חוסר אמינות ומשיג את ההיפך בדיוק.

יש לך עקרונות?

כולנו מייחלים שילדינו יעמדו כנגד ניסיונות ופיתויי הרחוב ויעמדו בגבורה כנגד כל חברה סוחפת קלוקלת. מה הדבר הנותן כוח לעמוד מול לחץ חברתי? שהרי הדבר מנוגד לאופי הבסיסי של האדם, הרוצה במהותו להיות כמו כולם, שחשוב לו להיות מקובל, אהוד ואהוב?

נראה שהכל עניין של "עקרונות": כל מה שיהפוך אצלנו לעיקרון, יעמוד במבחן. ננסה להסביר את הדברים: מי שיבדוק את עצמו יראה, שבכל אותם ערכים שהם עקרוניים אצלו, הוא יוכל לעמוד בכבוד, בכל מצב. דוגמה לכך – מצוות תפילין. כל יהודי יקפיד על הנחת תפילין, גם אם היה היהודי היחיד בטיסה מבנגקוק לשנחאי, הוא יניח תפילין לעיני כולם.

לעומת זאת, לא כל אחד יעמוד בניסיון של לא להוריד את התפילין לפני סיום התפילה. ההסבר לכך פשוט: כולנו יודעים כמה חשובה הנחת תפילין, שכל מי שלא מניח תפילין, חז"ל מכנים אותו כפושע ישראל בגופו, והדבר נצרב בנשמתנו. לעומת זאת, העניין המקודש של לא להוריד את התפילין עד סוף התפילה, הוא עניין שלא הוחדר באותה רמה, ולכן יש המזלזלים בו, מפני שאינם מכירים בחשיבותו. אותם יהודים שכך זוכים להקפיד להישאר עם התפילין עד הסוף, הוא מפני שהדבר נעשה עיקרון אצלם עקב חשיבותו.

מהי המנגינה שה' אוהב?

מה עירק קולמק Cafe

רבינו יונה כותב בספרו בתמיהה: איך יוכל האדם לדבר ולשוח עם חברו בשעה שנותנים כבוד לשמו יתברך?
על כן, כמה ראוי להתחזק בלי דיבורים ובלי פלאפונים בתפילה כלל וכלל. לפני שנכנסים לבית מקדש מעט, מכבים את הטלפון, או לפחות מניחים אותו על השתק ולא מעיינים בו. להתחזק בהגעה מוקדם לתפילה, בעניית 'אמן' ו'ברוך הוא וברוך שמו'. כל הדברים הללו הינם דברים שנותנים כבוד למלך ומבטלים את הצרות מעל עם ישראל.

ממשיך הרב יצחק קולדצקי שליט"א ומספר: "בבני ברק היה פעם צדיק בשם - חכם רפאל ברוך טולדאנו זצ"ל, שככל הידוע לי, היה האחרון ששמענו בו שזכה לגילוי אליהו.
יום אחד קם ממקומו בפתאומיות וביקש עט ונייר. הוא החל לרשום ולרשום, ומה רשם? - את השיר "אשורר אשירה לכבוד התורה" - כדי שלא ישכח את המילים אותן קיבל ישירות מאליהו הנביא.
רק שתבינו, על היהודי הקדוש הזה - ר' רפאל ברוך טולדאנו, אמר ה'סטייפלר' לבנו הרב חיים קנייבסקי זצ"ל שילך מידי פעם לראות את פניו על מנת לראות מהי יראת שמיים!
מסופר כי פעם התפלל חכם רפאל ברוך טולדאנו בבית כנסת אחד, ולפתע הוא שמע שמדברים בחזרת הש"ץ. מיד עצר רבי רפאל את החזן באמצע התפילה, עלה על כיסא וצעק: "רבותי! גנב, גזלן או רוצח - יש להם כפרה; אבל מי שמזלזל ומדבר באמצע חזרת הש"ץ, עליו נאמר בשולחן ערוך (סי' קכד ס"ז): "חוטא, וגדול עונו מנשוא!", ומיד געה בבכי, והחל כל הקהל לבכות אחריו. כאשר סיימו לבכות, הורה לחזן להמשיך את התפילה. כך נתן לכולם את ההרגשה בחומר של דיבורים בתפילה.

ולעלמי עלמיה", הקב"ה (כביכול) מנענע בראשו ואומר: 'אשרי המלך שבניו מקלסין אותו כך'.
מוזיקה כה יפה עושה לו לקב"ה כביכול נחת רוח, עד שקורע את גזר דינו. לכן, זו הסיבה שאמרו חז"ל: "אמר רבי יהושע בן לוי: כל העונה אמן יהא שמייה רבא מברך בכל כחו (רש"י - בכל כוונתו) - קורעין לו גזר דינו (אפילו גזר דין של 70 שנה מתבטל)".
המנגינה הזו עושה עונג אדיר לבורא - עולם ועל ידה הוא מוכן לבטל גם את הנגזר לרעה ח"ו.
מסופר על הגאון הצדיק, בעל ה'אמרי-

אמת' מגור זצ"ל, שהיה רב בעיר ז'רשא' לקהילה של כ-100 אלף חסידים.
יום אחד, ראה את בנו ר' פנחס מנחם, שהיה אז ילד כבן חמש, שהוא מדבר באמצע התפילה.
קרא לו אביו ואמר לו: "בני, דע לך כי כתוב במדרש שיש מלאך בשמים שאוסף את כל אמירות ה'ברוך הוא וברוך שמו' ו'אמן' שאומרים ישראל בעולם, ועושה מזה כתר למלך. וכעת, הביא המלאך את הכתר הענק למלך - אך לפתע ראו כי יש חור גדול באמצע הכתר.
שאלו את המלאך מדוע יש חור בכתר של המלך. והמלאך השיב להם: "חור זה הוא משום שהילד 'פנחס מנחם' דיבר באמצע התפילה...".
שמע הילד והחוויר ופרץ בבכי במשך שלוש שעות בכדי שלא יהיה חור. כאשר גמר לבכות אמר לו אביו: "עכשיו, אחר שבכית וחזרת בתשובה, בשמיים הושלם הכתר החור התמלא".

בעמוד הראשון הובאו דבריהם של גדולי הדורות הקודמים בחשיבות הגעה בזמן לתפילה ועניית 'אמן' יהא שמייה רבא, המבטלים כל הגזירות מעם ישראל.
נשאלת השאלה: מדוע באמת על ידי שבאים לתפילה בזמן, וכן על ידי אמירת 'אמן' יהא שמייה רבא, מבטלים גזירות רעות, עוצרים פיגועים ומסלקים מחלות קשות? באחת הפעמים הסביר זאת מרן הגרא"ל שטיינמן זצ"ל באופן נפלא וסיפר: "משל למלך בשר ודם שאחד מנתניו הכעים אותו.
המלך כעס עליו עד מאד והורה לתת לו עונש גזר דין מוות. וכאשר המלך גזר - לא שייך לערער על פסק הדין. הנידון למוות חיפש מזור לנפשו, וניגש לאחד מאוהביו ושאלו מה יוכל לעשות בכדי לנסות לפייס את רוחו של המלך?
השיבו אוהבו ואמר לו כי המלך אוהב מאד לשמוע מוזיקה.
עלה רעיון במוחו והחליט ליישמו. מה עשה? הלך אותו נידון מאחורי חלונו של המלך והחל לנגן מוזיקה יפה הנוגעת ללב.
המלך שמע את המנגינה והחל להתרגש ולהיות מוקסם עד מאד. הוא הוציא את ראשו מהחלון לראות מי מנגן זאת, וגילה להפתעתו כי אותו נידון למוות הוא זה העומד מתחת החלון של המלך ורוצה לשמחו ולפייסו.
ראה זאת המלך והודיע מיד כי הוא מבטל וקורע את גזר דינו.
אומר מרן הגרא"ל שטיינמן זצ"ל: "דעו לכם, כי גם הקב"ה אוהב מוזיקה מיוחדת. יודעים אתם מהי אותה מוזיקה האהובה על הקב"ה?
את הסוד מגלים לנו חז"ל הקדושים ואומרים (ברכות ג'): "כיוון שנכנסים ישראל לבתי כנסיות ואומרים: "אמן יהא שמייה רבא מברך לעלם

אנחנו יכולים בס"ד לעצור את הצרה הבאה, לבטל את הדינים והאסונות המרחפים מעל כל אחד מעם ישראל. כיצד? אם אני, אתה או כל יהודי אחד בלבד יתחזק בכבוד של המלך. לכבד אותו בהגעה מוקדם לארמון שהוא בית הכנסת, לא לזלזל בכבוד המלך ולדבר בתפילה, ולענות אמן יהא שמייה רבא מברך?

10 דקות גורליות!

עמוד ראשון

אדם המוזמן לחתונה, ככל שאוהב ומכבד יותר את החתן והכלה – כך מגיע הוא יותר מוקדם לחתונה. מי מגיע הראשון לאולם, עוד לפני התזמורת?... אלו ההורים של החתן והכלה, אשר עשו הכל בשביל לראות את ילדיהם תחת החופה.

אחריהם מגיעים האחים, הסבים והסבות והדודים. לאחריהם החברים, ולאחר החופה מגיעים השכנים. לאחר ה'דג' מגיעים קרובים לעבודה, ולקראת סיום החתונה מגיעים כמה אנשים שלא נעים להם להיעדר כלל. כך בדיוק הוא ההגעה בזמן לתפילה עם בורא עולם בבית הכנסת.

ככל שאדם מרגיש יותר קרוב לה' ומכבד אותו יותר, כך הוא מגיע יותר מוקדם לתפילה. מי שמכבד את ה' מאד – מגיע כמה דקות לפני התפילה או לפחות בתחילת התפילה. היחס שלנו לבורא עולם, זה הכבוד שלנו למלך מלכי המלכים!.

לפני כמה שנים, פקד את מעונו של מרן רבי חיים קנייבסקי זצ"ל רב קהילה מאמריקה שסיפר למרן את המעשה הבא: "בקהילה שלי, ישנו יהודי המגיע ב"ה לכל שלוש התפילות בימות החול. אלא, שכבודל הקפדתו להגיע לתפילות, כך הינו מקפיד לאחר לכל תפילה ותפילה.

אין תפילה אחת שהינו מגיע בזמן, אלא תמיד מגיע באיחור מדויק של 10 דקות – חוק ולא יעבור. אם התפילה תחל, למשל, ב-שבע בבוקר, הוא יגיע תמיד אבל ממש תמיד, ב 7:10.

כמה וכמה פעמים ניסיתי לגשת אליו וניסיתי לשכנע אותו שיגיע בזמן. אמרתי לו שאם הוא כבר מגיע לתפילה, מה אכפת לו להגיע בזמן?

אך היהודי תמיד משיב לי באותו סגנון: "אדרבה, כבוד הרב, אם אני כבר מגיע לתפילה, מה זה משנה מתי אני מגיע, העיקר שאני מגיע. עשר דקות לכאן או לכאן, מה זה כל כך משנה?...". כך אני מוכיחו יום אחר יום. עד לאותו יום שאירע הפלא הגדול.

בוקר אחד, אני יושב במקומי לפני התפילה, ולתדהמתי אני רואה את אותו יהודי מגיע ממש בתחילת התפילה. התפלאתי עד למאד וניגשתי אליו בסיום

התפילה ואמרתי לו: "אני כל כך שמח לראותך מגיע בתחילת התפילה. אך מה קרה? הרי תמיד אמרת שאין הבדל אם מאחרים לתפילה או לא?". האישי היה נרגש מאד והשיב: "בורא עולם הוכיח לי בצורה שאינה משתמעת לשתי פנים שלא כדאי לי לאחר לתפילה!". "אנא ספר לי", ביקשתי ממנו, והוא לא השיב פניי ריקם.

"ב"ה ברבני הקב"ה במפעל יוקרתי וגדול הנמצא בבעלותי ומניב לי רווחי ענק מידי חודש", סיפרה היהודי. "זהנה אמש, פרצה שריפה במפעל הגדול שלי והחלה להתלקח במהירות. הזמנתי מהר כיבוי אש, כשבניתיים אני עומד במקום ורואה כיצד האש מכלה ומאבדת את מפעל חיי. ניסיתי לזרו את כיבוי האש, שאמרו כי הם עושים את דרכם למקום. הנזקים במפעל היוקרתי היו עצומים

והפסדתי סכומים כבירים בעניין". "אני ממש משתתף בצערך", עצרתי את היהודי, "אך לא הבנתי מה הקשר בין השריפה הנוראה ובין זה שהגעת היום לראשונה בזמן לתפילה?".

והוא השיב: "כל דקה שעמדתי מול המפעל העולה בלהבות, נאכל ליבי בקרבי. ראיתי כיצד עוד חדר במפעל ועוד מחלקה נשרפת ונמחקת כליל. התחננתי למכבי אש שיזדרזו על מנת למזער את הנזקים, והם הבטיחו להזדרזו. כל דקה היתה כנצח. כל דקה קבעה כמה כסף אני הולך להפסיד. בכל דקה נשרפו עוד חדרים. עמדתי צמוד לשעון מתחנן שהם כבר יגיעו, ואז...".

אחר 10 דקות בדיוק הגיע מכבי האש. היה זה מאוחר מידי, מפני שהמפעל היה שרוף כמעט לחלוטין. הייתי במצב היסטרי, וניגשתי לכבאים בזעקות ובדמעות: "למה? למה איחרתם כל כך? אם הייתם מגיעים מוקדם יותר – מפעל חיי היה ניצל!".

ואז פנה אליי אחד הכבאים ומהפה שלו יצאו המילים הבאות, לא פחות ולא יותר: "הרי בסופו של דבר הגענו... עשר דקות לכאן או עשר דקות לכאן, הרי בסוף הגענו!".

שמעתי את תשובתו ורתחתי עליו, אלא שלפתע נדלקה לי נורה אדומה ונזכרתי שזו בדיוק אותה תשובה שאמרתי לרב אחר פעמים רבות שניסה לחזק אותי, כך השבתי כדברי הכבאי מילה במילה. נוכחתי אמש לראות כמו הרס, ולהיפך, כמה אפשר להציל ולהרוויח בעשר דקות, ולכן החלטתי מרגע זה להגיע בזמן לתפילה כי הבנתי שמשמייס הראו לי כמה חשובות 10 דקות של איחור". להגיע בתחילת התפילה, פירושו, לכבד את בורא עולם ולהשיב לו הערכה, ואז מובטח: "מכבדי – אכבד, ובזוי ייקלו!".

הסכרת תחפושות לכל המספחה
 בסחירי גמ"ח. רח' מעפילי אגוז 91 ת"א מאחורי הבנין
 בימי עני ורביעי 20:00-22:00 ובמוצ"ע 19:30-21:30
 מספ' זאיד - 0533139866 בית - 037302953

מצוה נדירה!
 כל אדם מצווה לכתוב ספר תורה, וכעת תוכל להשתתף בכתובת שורה / עמוד בס"ת ע"י סופר ת"ח, שהמקובל ר' דוד אבוחצרא העיד עליו כי "השכינה שורה על הכתב שלו". לפרטים: 052-713-8728

ההקדשה המרכזית
 העלון מוקדש לרפואה והצלחה: הרב רוני בן אורלי, אבשלום בן ויולט, יונה בדיחי בת טורקיה, גאולה בת דבורה, ולרי אריה בן אירנה, שלמה בן אלה, אלונה בת פלינה, יואב חי אברהם ב"ב וצאצאיו. לזיווג הגון: בן בן נאוה. לעילוי נשמת: הרב חיים בן מלכה, גרציה בת אודט עליזה, יוסף בן זוהרה.

לתגובות: 052-7151858
 רחוב מעה בריל 9, ת"א, מעפ' אחיאל
 DANIEL777ACHIEL@GMAIL.COM

מיהו היצור אשר בכל מקום שידרוך
 לא יצמח בו דבר לעולם?
 מוהב
 תפוח אפי